

A ROCHA

Křesťané v ochraně přírody

ZPRÁVY Z ČESKÉ A Rocha

č. 27 - červen 2017

Česká A Rocha slaví letos devatenácté, sedmnácté a patnácté narozeniny!

Jak je to možné? Rád vysvětlím.

1/ Nejstarší příběh české A Rocha je z roku 1998. Tehdy britská misionářka pro východní Evropu Chris Fox přinesla nám - manželům Světlíkovým informace o svých sousedech Keithovi a Maureen Morrisových. Morrisovi totiž mají srdce tlukoucí pro Krista a pro přírodu. Jejich ekozahrada je úplný ráj pro ptáky, vášky a obožřivelníky se spoustu bujné vegetace, jež obklopuje vodní tůň. Chris přiváží překvapenému Pavlovi nejen atlas ptáků, ale i vyplněný průkaz o jeho členství v britské A Rocha. Pán Bůh sám zaúkoloval hned několik andělů: Chris, vtipálka Keitha, empatickou Maureen, Petra a Mirandu Harrisovi, Barbaru Mearns a další. V našem archivu se nachází několik dopisů mezi těmito lidmi a námi. Promýšlíme možnosti, naprosto nevyšlapanou cestu a jsme vtahováni skoro nevědomě do velkého příběhu boží milosti.

2/ Sedmnácté narozeniny české AR nám připomínají přípravnou konferenci pro vznik českého projektu 1. - 4.června 2000. V Husinci, rodišti M.J.Husa se schází na čtyřicet účastníků, z celé ČR včetně několika zmíněných britských přátel, také předsedy Rady Církve bratrské Pavla Černého, přítele Johna Stotta. Podnikáme nádherné botanické i ornitologické exkurze na Šumavě i blízkém Třeboňsku. Po večerech čteme bibli a nasloucháme přednáškám. V neděli 4.června po odjezdu téměř všech účastníků nastává zvláštní chvíle - kairos. Na srubu u čarokrásné řeky Blanice se modlíme a klademe si v kruhu nejbližších otázku: půjdeme do toho jenom tak trochu, vedle služby v církvi nebo na „full time“. Přikláníme se k druhé alternativě. Jen Boží milost nám dala sílu k tomuto tápavému kroku. Společně objevovaná cesta je napínavá. Cítili jsme se tenkrát velmi křehcí a slabí.

3/ Patnácté narozeniny jsme slavili letos v lednu. Tehdy 10.1.2002 jsme byli oficiálně zaregistrováni u ministerstva vnitra ČR a otevřela se cesta ze Šumavy zpět do východních Čech. Pronajali jsme si pro bydlení a kancelář, seznamovali se s ochranáři, zastupiteli obcí, představovali AR v církvích, přednášeli ve školách a veřejnosti, sháněli nemovitost ... a díky Bohu, že nám to vše a mnohé další skvěle umožnil!!!

A Rocha

je mezinárodní ochránářská organizace ukazující na Boží lásku k celému stvoření a naší lidskou odpovědnost.

Mearns a další. V našem

Byla už tma, mrholilo, večer na začátku března. Starší dcera celou cestu vzhůru hystericky ječela, hrozně se bála, že spadneme dolů mezi moře světél. A nebylo divu: osmikilometrové serpentýny, které stoupají do Les Courmettes jsou zaříznuté ostře do svahu, z jedné strany skála, z druhé příkrý sešup dolů k předešlé zatáčce. A já se hrozně bála, že takhle bude vyvádět každou cestu, kterou pojedeme nahoru nebo dolů. Jsou to chvíle, kdy se hodí volat a kdy se modlíte docela jinak, protože vám na tom docela jinak záleží. Nakonec se před námi v šeru zjevila za dlouhou alejí budova bývalé léčebny tuberkulózy, dnes jedno ze středisek francouzské A Rocha.

Přivítala nás jídelna s krbem, večerí, pro dcery terapeuticky mazlivým psem a vřelou společností Britů, Francouzů, Belgičanů, Portugalců, Švýcarů a jedné Holanďanky. My jsme dorazili z největší vzdálenosti. V sobotu ráno nás dvanáct účastníků mezinárodní konference AR o environmentální výchově čekalo vzájemné seznámení se a představení programu. Prvním bodem na něm byl "storytelling" - jedna belgická členka AR se nabídla zpracovávat do atraktivního a dobře srozumitelného hávu příběhy a události, které se dějí na jednotlivých pobočkách AR po celém světě. Tyto příběhy lze pak dobře použít k propagaci, k vyvěšení na webu, sdílení, příběhy jsou lidem bližší a lépe pochopitelné než fakta.

Jedna britská dobrovolnice žijící v Les Courmettes nám pak přiblížila svůj projekt zabývající se zvyšováním povědomí o problematice mikroplastů v mořích a na pobřežích. Vůbec jsem si existenci miniaturních částic a úlomků plastů z odpadů a výroby do té doby nepřipouštěla, ani to, že i české řeky a vodní živočichové jich musí být plní.

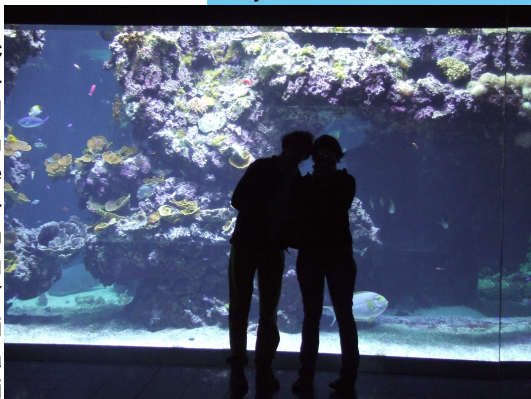
Celé odpoledne jsme se potom věnovali Cílům udržitelného rozvoje. Je to 17 celosvětově stanovených cílů, které usilují "do roku 2030 ukončit chudobu, ovlivnit klimatickou změnu a bojovat s nespravedlností". Tyto cíle se opírají o stabilitu společenských, ekonomických i environmentálních pilířů společnosti, a protože každý projekt, který žádá o národní či nadnárodní podporu, musí ve svých činnostech reflektovat zmíněné cíle, bylo na tom mnoho co diskutovat.

Venku mezitím zuřila bouře shazující elektrické vedení, ale navečer se natolik uklidnila, že jsme se mohli vydat na průzkum okolí. Les Courmettes se zakouslo do hory Pic des Courmettes (1248m) ve výšce 850 metrů, z rovné planiny kolem něj je dech beroucí výhled na hluboká strmá údolí posetá domky, na Nice, Cannes a moře. Kolem vedou 3 vycházkové okruhy, začali jsme nejkratším, který částečně nese původní římská silnice stará víc jak 2 tisíce let! Takto kvalitně Římané dobývali svou Provincii, dnešní Provence. V neděli začalo být krásně, po maličké bohoslužbě jsme sjeli do vesnice pod horou, kde se pořádala zjevně vyhlášená jarní slavnost fialek. Slavnost se letos musela konat po dva víkendy, aby se počet návštěvníků dal trochu zvládnout. Městečko je krásně vyzdobené, hrají kapely, muzeum fialek - jejichž sběr pro parfumerii je tradiční obživou

pro místní ženy - je načančané. Dcera na serpentýnách jen tajila dech, ale nekřičela a skákací hrad a violkovou zmrzlinu si moc užila, a i když druhou dceru kousl ve městečku osel, hned mu to odpustila a byl to nádherný, konečně prosluněný den. Odpoledne jsme na příkladu slavnosti fialek probírali monitoring a hodnocení akcí pro veřejnost. Zamýšleli jsme se nad přínosy, bezprostředními výsledky, i k čemu může akce přispět dlouhodoběji, na koho ji zaměřit apod. K večeru jsme se vzájemně podělili o zdroje, ze kterých čerpáme nápady a inspiraci pro environmentální výchovu. Řekla bych, že český příspěvek byl nejpřipravenější a nejvýživnější, děkuji a mávám do Dobrého. V pondělí jsme se loučili s odlétajícími účastníky konference a mohli se víc zžít do místní komunity dobrovolníků a pracovníků. V Les Courmettes žijí na vždy pár měsíců mladí lidé, kteří nemohou nejčastěji jako absolventi sehnat práci, což je ve Francii velmi častým problémem. Je tu také několik zaměstnanců, jako ředitel a správce, dále hosté, kteří přijíždějí na pár dní odpočinout si nebo se věnovat výzkumu, především ptáků, rostlin a minerálů. A naposled skupina zahraničních dobrovolníků, kteří přijíždějí na několik týdnů až měsíců. Nejdojemnější byl příběh Bangladéšského mladíka, který přišel do Francie sám a pěšky, cesta mu trvala 4 roky. Ač je muslim, ujali se ho křesťané v Nice, v AR středisku byl jako pomocník kuchaře, což se mu moc líbilo a chtěl by se jím vyučit. Les Courmettes hostí mnoho setkání, přednášek, křesťanských konferencí, co ale potřeby místní komunity a areálu užíví, je pořádání svateb, které jsou od začátku března až do září každý víkend.

My jsme v pondělí vzali jednu z dobrovolnic na výlet a vydali se do starověkého a zároveň naprosto moderního města Nice. Byl ještě pořád studený vítr, takže moře jen kvůli fotkám, ale město má krásná hřiště a opět výhledy ze skal na majáky a opunciová houští. Těmto francouzským plážím se říká Azurové pobřeží, a voda je tu opravdu tak tyrkysová, že máte podezření na oční vadu. V úterý jsme dali šanci nedoporučovanému Monacu. Je hned "za bukem", tedy za tunelem ve skále. Nelitovali

jme, celý den jsme strávili v oceánografickém muzeu, v podzemí je tu devadesát nádrží, ve kterých můžete sledovat 4 tisíce ryb a živočichů. Starší dcera se soustředila na výchovu líhnoucího se žraločího vejce, mladší dcera s otevřenou pusou hleděla na medúzy a murény a já se zamilovala do sépie. Exponáty muzea jsou umístěny také ve dvou nadzemních podlažích, kde jsou vystaveny kostry kytovců a spousta preparovaných živočichů shromážděných převážně princem Albertem, najdete zde i sbírku starých plavidel a námořnického vybavení. Ředitelem muzea byl dlouhou dobu světoznámý oceánograf Jacques-Yves Cousteau. Na střeše je opět krásné hřiště a docela levná káva. Nenavštívit v Monacu kasino je prý neomluvitelná chyba, já přesto věřím ve vaše odpuštění.

A Rocha

Křesťané v ochraně přírody

Ve středu jsme naplánovali průzkum údolních městeček a orlích hnízd, hradbami obehnaných vesniček, která si sedí na skalních okrajích ve výšce 700-1000 metrů, vedou k nim bláznivé serpentyny, kolem nich nic a zas jen serpentyny dolů. Městečka v údolí řeky Loop nás nalákala manufakturami - továrničkami vyrábějícími místní produkty původními postupy. První byla manufaktura na výrobu cukrovinek Florian. Průvodkyně vám zdarma ukáže a vysvětlí některé kroky výroby kandovaných lístků růže, místní citronové marmelády, v cukru obalovaných lístků šalvěje,

bylinkové čokolády atp. Exkurse končí v obchůdku, kde se štedře vše nabízí k ochutnání. V jiném městě jsme takto navštívili parfumerii Fragonard ze začátku 20. století. Prohlídka, která byla voňavá i dost interaktivní, opět skončila v obchodě s parfémami, mýdly, krémy, ... z levandule, jasmínu, fialek či konvalinek. Zaujal mě ten způsob, jak lidem přiblížit výrobu z místních zdrojů, nechat je si zkusit, ochutnat, ovonět ... čili získat vztah a zavést do obchůdku, málokdo něco nekoupí. A také paní průvodkyně tím mají hezkou práci.

Ve čtvrtek jsme i s dcerkami zdolali horu Pic des Courmettes čnící nad sídlem A Rocha. V pátek jsme pak vyrazili na rozkouskovanou cestu domů, protože jsme díky pozvání Sarah French, výkonné ředitelky mezinárodní AR, přespali v jejím domě v Ženevě.

A Rocha

- Křesťané v ochraně přírody, o.p.s.

Dobré 85, PSČ 517 93

www.arocha.cz

e-mail: psvetlik@arocha.cz

mobil: 775 042 228, 775 042 221

bankovní spojení: 780648520287/0100

nebo 78-648520287/0100

Jsem moc vdečná Bohu za to, jak všechno bylo, za ochranu na cestě, za krásný čas, který jsme byli s rodinou intenzivně spolu, za neuvěřitelná místa, která jsme viděli a za sestry a bratry v Kristu, se kterými jsme se poznali. Pokud bude tento článek reklamou pro AR v Les Courmettes a vy se tam vydáte za odpočinkem, výzkumem, či zajímavým setkáním, budu moc ráda.

Ida Kadlecová

